II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juli 1983

om to støtteordninger vedrørende den franske tekstil- og beklædningsindustri, finansieret ved skattelignende afgifter

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(83/486/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i henhold til artikel 93 at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, under

henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger :

I

Den 13. januar 1983 anmeldte den franske regering to dekreter om ændring og videreførelse for perioden 1983 til 1985 af de to franske støtteordninger, der gælder for henholdsvis tekstilindustrien og beklædningsindustrien, og som finansieres ved to skattelignende afgifter, der opkræves efter de samme regler som merværdiafgiften på salg af tekstilvarer og beklædning i Frankrig ;

disse to støtteordninger trådte i kraft den 1. januar 1983 ved dekret nr. 82/1242 og 82/1243, der blev offentliggjort i Journal Officiel de la République française nr. 10 af 13. januar 1983 ; herved tilsidesatte den franske regering de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 93, stk. 3 ;

ved disse dekreter vil støtteordningerne, der gør det muligt at yde tekstil- og beklædningsindustrien et beløb på ca. 240 mio ffr. årligt, blive forlænget indtil den 31. december 1985 ; en del af dette beløb, nærmere betegnet 40 %, er forbeholdt fælles forskningsaktiviteter, der især gennemføres af tekniske institutter inden for disse sektorer ;

den resterende del af provenuet af de skattelignende afgifter anvendes til individuelle støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder inden for tekstil- og beklædningsindustrien ; denne støtte omfatter tilskud på 10-15 % af investeringerne i modernisering og sanering ; disse ordninger har været i kraft siden henholdsvis 1965 og 1969 og er løbende blevet forlænget og ændret ;

Kommissionen modsætter sig ikke støtte til fælles forskningsaktiviteter, såfremt disse indgår som led i de aktiviteter, der gennemføres på EF-plan ;

til gengæld fandt Kommissionen efter en første gennemgang, at de pågældende ordninger i øvrigt ikke var forenelige med fællesmarkedet, og den besluttede derfor at indlede proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, vedrørende støtten ; i den forbindelse gav den ved skrivelse af 18. marts 1983 den franske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger ;

II

den franske regering understregede i sit svar af 31. maj 1983, at en betydelig del af støtten blev ydet til fælles forskningsaktiviteter, og at Kommissionen allerede ved skrivelse af 18. marts 1983 havde påpeget, at den ikke ville modsætte sig disse aktiviteter, såfremt de rent faktisk tog sigte på sektorbestemt forskning ;

endvidere anførte den franske regering i sit svar, at de støtteordninger, der siden 1965 og 1969 havde været gældende for investeringer i modernisering, tog sigte på særlige programmer, men den angav ikke nærmere, hvori deres særlige karakter bestod, medens der i dekreterne blot er fastsat en generel målsætning, nemlig sanering af erhvervsstrukturerne ;

som det fremgår af den franske regerings svar, finder den endvidere, at det af Kommissionen rejste spørgsmål vedrørende anvendelse af selektvitetskriteriet må undersøges nærmere, hvad angår de industripolitiske retningslinjer for tekstil- og beklædningsindustrien ; efter den franske regerings opfattelse forekommer spørgsmålet om kumulering med andre støtteordninger, der anvendes i Frankrig, at være uden reel interesse og betydning, da de pågældende støttebeløb er beskedne ;

to medlemsstater og en erhvervsorganisation inden for den pågældende sektor har erklæret, at de deler Kommissionen synspunkt, og har understreget, at de nærer betænkelighed ved de pågældende støtteordninger ;

markedsmekanismerne ikke i sig selv vil kunne bevirke, at de virksomheder, der modtager støtte, handler således, at det kan bidrage til virkeliggørelsen af et af de i nævnte bestemmelser anførte mål ;

anvendes de nævnte undtagelsesbestemmelser på støtteforanstaltninger, som ikke indebærer en sådan modydelse, men som medfører uberettigede fordele for visse medlemsstater, vil samhandelen mellem medlemsstaterne blive påvirket og konkurrencen fordrejet, uden at dette på nogen måde er begrundet i hensynet til Fællesskabets interesse ;

når Kommissionen undersøger støtteordninger på grundlag af ovennævnte principper, skal den sikre sig, at der af de støttemodtagende virksomheder præsteres en modydelse, som gør støtten berettiget i den forstand, at støtten er nødvendig for at virkeliggøre et af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede mål ; kan dette ikke påvises er det klart, at støtten ikke bidrager til at virkeliggøre de i de pågældende undtagelsesbestemmelser fastsatte mål, men til at forbedre de pågældende virksomheders finansielle situation ;

i det foreliggende tilfælde kan det ikke påvises, at støtteordningen indebærer en modydelse fra de støttemodtagende virksomheders side ;

III

statsstøtte til individuelle virksomheder, der foretager investeringer i modernisering og sanering, er en form for sektorstøtte, der medfører en tilsvarende formindskelse af de udgifter, der normalt påhviler virksomhederne ; der kan ikke herske tvivl om, at støtte til tekstil- og beklædningsindustrien, dvs. til sektorer, der befinder sig i en vanskelig situation i hele Fællesskabet, og som er præget af meget hård konkurrence mellem medlemsstaterne, vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen i den i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, anførte betydning ved at begunstige de franske virksomheder eller deres produktion ;

i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er støtteforanstaltninger som opfylder de deri anførte kriterier, principielt uforenelige med fællesmarkedet ; de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser, som er de eneste undtagelser, der er relevante for det foreliggende tilfælde, vedrører mål, der forfølges i Fællesskabets interesse og ikke blot i de pågældende nationale sektorers interesse ; disse undtagelsesbestemmelser skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af ethvert støtteprogram til fordel for en region eller en sektor og i forbindelse med ethvert enkelttilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger, og de kan kun anvendes i tilfælde, hvor Kommissionen kan fastslå, at

den franske regering har ikke kunnet give og Kommissionen har heller ikke kunnet påvise noget gyldigt grundlag for at fastslå, at den pågældende støtte opfylder betingelserne for at kunne falde ind under undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3 ;

for så vidt angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen i visse regioner, kan det konstateres, at levestandarden i Frankrig ikke er usædvanlig lav, og at der ikke hersker en alvorlig underbeskæftigelse som omhandlet i litra a) ; de pågældende støtteordninger, som omfatter samtlige virksomheder i en given branche uden hensyn til deres beliggenhed, tager ikke sigte på udvikling af regioner i den i litra c) anførte betydning ;

for så vidt angår undtagelsesbestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b), er de klart, at de pågældende ordninger ikke tager sigte på at fremme virkeliggørelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi ; der er i øvrigt intet i de foreliggende socio-økonomiske oplysninger vedrørende Frankrig, der gør det muligt at fastslå, at der er tale om en alvorlig forstyrrelse i den franske økonomi i den i artikel 92, stk. 3, litra b), anførte betydning ;

endvidere kan støtte til dækning af en del af udgifterne til modernisering og sanering kun omfattes af en undtagelse fra bestemmelsen om, at støtteforanstaltninger principielt er uforenelige med fællesmarkedet, såfremt Kommissionen under hensyntagen til de nærmere retningslinjer og kriterier for støtten er i stand til at påvise en form for modydelse fra de støttemodtagende virksomheders side i den forstand, at støtten er betinget af, at virksomheden gør en særlig indsats, som er i overensstemmelse med Fællesskabets interesse ;

i forbindelse med de EF-rammebestemmelser for støtte til tekstil- og beklædningsindustrien, hvorom der blev indgået aftale med medlemsstaterne i 1971 og 1977, har Kommissionen fastsat de mål, der skal forfølges i Fællesskabets interesse ; disse retningslinjer tager bl.a. sigte på en selektiv sanering af virksomhederne inden for denne sektor, stop for udvidelse af produktionskapaciteten i de delsektorer, som i forvejen udviser et strukturbestemt overskud, fremme af ekstern og intern omstilling i sektoren samt en gradvis nedsættelse af støtten ; de udelukker enhver støtte af rent bevarende karakter, som blot ville overføre vanskelighederne fra en medlemsstat til en anden ;

de franske støtteordninger til fordel for tekstil- og beklædningsindustrien, som består i, at der ydes investeringstilskud til modernisering og sanering, omfatter alle tekstil- og beklædningsvirksomheder, der foretager sådanne investeringer ; der kræves ingen modydelse fra virksomhedernes side, hverken i form af en omstrukturering eller i form af en nedskæring af produktionskapaciteten i de delsektorer, som i forvejen har overskudsproduktion på fællesskabsplan, eller inden for hvilke den franske industri er særlig konkurrencedygtig ; der er ikke tale om nogen selektivitet med hensyn til arten af investeringerne, som følgelig blot kan bestå i udskiftning af eksisterende udstyr, og anlæg, og der er heller ikke planer om at udvælge støttemodtagerne på grundlag af deres finansielle levedygtighed på længere sigt ; endelig er det ikke fastsat, at der skal foretages en gradvis nedsættelse i den periode, hvori støtten ydes, og støtten kan i øvrigt kumuleres med allerede eksisterende sektorstøtte eller generel støtte ; det er derfor indlysende, at støtte til individuelle foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i EF-rammebestemmelserne for støtte til tekstil- og beklædningsindustrien ;

under henvisning til støttens form og i betragtning af, at der ikke præsteres nogen modydelse i Fællesskabets interesse, kan den pågældende støtte inden for en sektor, hvor der ydermere er tale om en meget stærk konkurrence inden for Fællesskabet, følgelig forringe samhandelen i et omfang, der strider mod den fælles interesse ; der er derfor intet element, som kan foranledige Kommissionen til at fritage de pågældende støtteordninger fra bestemmelsen om, at støtteforanstaltninger er uforenelige med fællesmarkedet, og lade dem falde ind under undtagelsesbestemmelsen i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c) ;

under hensyntagen til ovenstående er den støtte til individuelle foranstaltninger vedrørende investeringer i modernisering og sanering inden for tekstil-- og beklædningsindustrien, som er fastat ved dekret nr. 82/1242 og 82/1243, der blev offentliggjort i Journal Officiel de la République française nr. 10 af 13. januar 1983, uforenelig med fællesmarkedet i henhold til EØF-traktatens artikel 92, og den må derfor ikke længere ydes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Den støtte til individuelle foranstaltninger, som er fastsat ved dekret nr. 82/1242 og 82/1243, der blev offentliggjort i Journal officiel de la République française nr. 10 af 13. januar 1983, er uforenelig med fællesmarkedet i henhold til EØF-traktatens artikel 92, og den må derfor ikke længere ydes.

Artikel 2

Den franske Republik meddeler Kommissionen inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1983.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen